Cea mai de preț lecție

On Mai 24, 2009

Scoate la iveală potențialul tău de a te raporta la ceilalți oameni, intuind sensurile cele mai adânci și mai cuprinzătoare ale atitudinii și personalității lor.

Ieri dimineață, în timp ce răsfoiam din simplă curiozitate o carte de medicină mai veche scrisă de un renumit profesor-doctor, am găsit o foaie, împăturită cu grijă de mama mea în tinerețe, în timpul facultății, pe care erau scrise aceste cuvinte, versuri din "lirica" nepublicată a profesorului, pe care acesta le-a scris pe tablă în prima oră a cursului de cardiologie pentru studenții din anul IV. Ca o paranteză, trebuie să vă mărturisesc că profesorul, s-a dovedit de-a lungul carierei sale mult superior altora, și ca om și ca medic și ca intelectual. Tare mult mi-ar fi plăcut să-l cunosc, pentru că, probabil, aș fi putut învăța de la dumnealui mult mai multe lucruri despre resursele umane, despre dedesubturile și subtilitățile vieții oamenilor, decât dacă aș citi toate cărțile din domeniu conducerii, sau dacă aș intervieva toți managerii din lume.

Valoarea de nou a potențialului tău de conectare la motivația oamenilor este dată de conținutul reflectării unei experiențe de navigare prin culoarele memoriei ca formă de observare a vieții.

Căci, fără nicio îndoială, nimeni nu poate cunoaște mai bine, mai îndeaproape, mai profund, mai clar un om decât medicul, care zilnic intră în contact cu pacienții, îi îngrijește, îi consultă, încercând să le găsească un remediu pentru boala de care suferă, și prescriindu-le rețete. Doar el, medicul, are de-a face în totalitate cu profunzimile și ascunzișurile omului, cu tot ce este insondabil și misterios în el; îi știe cele mai intime secrete, problemele care îl afectează și care îl preocupă cel mai mult, fiind singurul în măsură să decidă ce este mai bine și mai bun pentru el. Câtă bucurie, încredere și optimism se poate citi pe fața unui pacient atunci când medicul îl consultă, când îl examinează cu foarte multă grijă, și apoi îi prescrie un tratament menit să-l facă bine.

Dar ca să ajungi un medic foarte bun, în stare să tratezi pacienții bolnavi, trebuie să practici medicina mai mulți ani ca să-ți dezvolți anumite simțuri, în nici un caz nu trebuie să te rezumi doar la citit cărți de specialitate. Simțurile la un medic: văzul, auzul, simțul mirosului, simțul tactil, sunt mult mai dezvoltate decât la oamenii obișnuiți, sau decât la aceia care nu practică medicina. Medicul pune mâna pe pacient, simte cum îi este pielea, e caldă? e rece? e umedă? e uscată? este aspră? este moale? toate astea pot fi manifestări ale unei anumite boli după cum, la fel de bine, pot fi situații normale.

Cu ajutorul stetoscopului ascultă plămânul, ficatul, inima, dar trebuie să știe ce să asculte, pentru că dacă nu știe cum bate inima în mod normal la un om sănătos, atunci cum poate să știe cum bate inima la cel care are insuficiență mitrală sau la cel care are o stenoză mitrală? Nimeni nu poate învăța medicina citind cărți, ci doar practicând-o zi de zi, intrând cât mai des în contact cu bolnavii.

Ştiința care precede leadershipul este o extensie a reflectării sentimentului exprimat de sugerarea unei potențiale rarități a cunoașterii referitoare la compoziția lumii lăuntrice a omului.

De ce oare? De ce oare suferă pacientul? Aceasta este întrebarea misterioasa la care trebuie să răspundă un medic. Încă de la primul contact, medicul observă pacientul: cum intră, cum apasă clanța, cum merge, după poziția corpului său; după felul în care se prezintă: cum vorbește? vorbește pe nas, este răgușit? toate acestea pot fi diverse semne de boală pe care

medicul trebuie să le perceapă cu văzul, cu urechea, de aceea este important să învețe să-și dezvolte simțul observației.

Dar cum se dezvoltă acest simț al observației, pentru că s-ar putea ca medicul să nu aibă totdeauna același gen de pacienți? Ei bine, se poate uita cu atenție la un copil oarecare, la o floare, la un cer senin, sau la marea în furtună - care sunt modificările acestor elemente și să găsească și explicații la aceste modificări; un soț, un fluture, o mamă, o culoare și să se întrebe adesea, de ce oare?

Ca medic, când vezi un bolnav care merge într-un anume fel, te întrebi: de ce oare? Dar datorită cunoștințelor și experienței acumulate în timp, știi că acel tip de mers se întâlnește numai în cazul anumitor boli și încerci să cauți și alte elemente care să vină în sprijinul diagnosticului tău. Acest simț al observației la medici care așa cum spuneam, trebuie să fie foarte dezvoltat, trebuie exersat și el, și nu numai pe pacient, nu numai prin teste banale de perspicacitate, ci și din amuzament, prin exercițiu, uitându-te în jur, la orice și la oricine.

Să ajungi să simți boala și să oferi un tratament potrivit, acesta este cel mai important lucru pe care trebuie să îl facă un medic, de aceea este nevoie de multă, multă practică și exercițiu.

Un manager talentat îndeplinește cerințele de eficiență ale unei comunicări integrale prin intermediul unui mod de exprimare care îi scoate în evidență puterea sentimentelor șlefuite în atelierul experiențelor de proiectare a unei judecăți de observație.

Managerii, întocmai ca și medicii, trebuie să-și dezvolte simțul observației. Trebuie să învețe să observe în primul rând particularitățile, natura fiecărui angajat, structura sa proprie, limbajul caracteristic, obiceiurile pe care le are, și să fie capabili să determine starea de spirit a fiecăruia. Ei trebuie să-și cunoască atât de bine angajații, încât să identifice factorii care îi motivează sau îi demotivează, care sunt punctele lor tari dar și cele slabe, daca au talent sau nu, unde, în ce direcții, ca să-i poată încuraja să-și îndeplinească sarcinile cu mai multă ușurință și eficiență, și totodată, să-i poată pune în posturile potrivite. Dacă nu știi ce anume "îl doare" pe angajat, cum poți oare să-l determini să facă o treabă de calitate, să fie serios și perseverent, punctual, responsabil și plin de energie?

Un manager foarte bun petrece mult timp împreună cu oamenii din fiecare segment de activitate, ca să poată observa problemele cu care se confruntă aceștia sau nemulțumirile pe care le au. Elementul vizual ajută managerul să observe repede și eficient anumite calități sau defecte ale angajaților, încă de când aceștia au sosit la serviciu și până la terminarea orelor de lucru când pleacă acasă, în timpul pauzelor de masă, în timpul discuțiilor, dar și în timpul liber - cum se distrează, cum se împacă cu familia și prietenii, cum se comportă în societate în general. Toate acestea sunt semne de care trebuie să țină seama un manager, pentru ca priceperea lui față în lucrul cu oameni să se dezvolte.

Daca managerul observă că un angajat a început brusc să nu-și mai facă treaba ca lumea și că nu mai are o prezență regulată la slujbă, trebuie să se întrebe: de ce oare? Este din cauza job-ului, din cauza stresului și a muncii istovitoare, are probleme familiale, s-a certat cu colegii, este nemulțumit din cauza salariului, oare este bolnav, suferă de ceva? Cum pot să-l ajut, ce trebuie să fac ca să schimb situația aceasta?

Leadershipul este o privire de ansamblu asupra sensului vieții din perspectiva unei investigații concrete a valorii pe care se cuvine să o acorzi aspectelor ce se află în rezonanță cu nivelul experienței tale.

Concluzie: Ca manager trebuie să îți direcționezi eforturile spre îndeplinirea obiectivelor semnificative, dar în același timp trebuie să fii atent la ce se întâmplă în jurul tău. Deschide

bine ochii, iar atunci când ceva nu merge bine, când situația devine presanta, când angajații nu mai sunt la fel de productivi, întreabă-te: "De ce oare?" Apoi încearcă să găsești soluțiile cele mai sigure, mai potrivite și mai avantajoase.

Scoate la iveală potențialul tău de a te raporta la oameni, intuind sensurile cele mai adânci și mai cuprinzătoare ale atitudinii și personalității lor.

Source: https://neculaifantanaru.com/cea-mai-de-pret-lectie.html